

det kun drejer sig om en aarlig Merudgift af 650 Kr., og man for denne Sum kunde føle sig nogenlunde betrygget ved Vaccinationsanstalten, synes jeg dog aligevel, at det er at drive Sparsommeligheden vel vidt. Det kunde jo træffe sig saaledes, at der opstod en Epidemi, og at der blev Sygdom mellem Kalvene paa Anstalten, og saa vilde denne næsten staa helt hjælpeløs. Naturligvis kan det tænkes, at man saa kunde flytte Stalden, men dette vilde altid tage en Del Tid, naar de nødvendige Forholdsregler skulde træffes, idet en saadan Stald skal desinficeres, og der skal foretages mange forskellige Foranstaltninger. Under de Forhold, der raade her i dette Land, hvor vi altid ere udsatte for Smitte af den vedkommende skrækelige Sygdom, kan dette Forhold saaledes have uberegnelige Følger. Jeg vilde derfor meget anbefale, at disse 650 Kr. mere aarlig bleve anvendte for at tilvejebringe nogenlunde betryggende Forhold i de 4—5 Aar, i hvilke man er temmelig overbevist om, at Anstalten vil blive under sine nuværende Forhold.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—5 (se Tillæg A. Sp. 3043 fg.) og Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Jernbaneskyld.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 80 fg., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 735 fg.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bramsen). Udvalgets Flertal har stillet to Ændringsforslag, nemlig Listens Nr. 4 og 8. Disse to Ændringsforslag have alene til Formaal at nedsætte den Værdistigningsafgift, som det er Lov-

forslagets Formaal at tilvejebringe. Denne Nedsættelse foreslaas iværksat ad to forskellige Veje. Den første er den, at en Værdistigning, som ikke overstiger 10 pCt. af Ejendommens Værdi inden Jernbaneanlægget, ikke kommer i Betragtning, og at i det hele taget 10 pCt. af Ejendommens Vurderingssum uden Hensyn til Baneanlægget fratrækkes i det Beløb, hvoraf Afgiften bliver at svare. Den anden Vej, ad hvilken vi ere gaaede til en Nedsættelse, er den, at de foreslaaede $1\frac{1}{2}$ pCt. aarlig i 50 Aar nedsættes til $1\frac{1}{4}$ pCt. Begrundelsen for den første Del af Forslaget, altsaa Fradraget af de 10 pCt., er den, at der er adskilligt, der taler for, at man ikke i denne Sag skal gaa til Bunds ved Værdibeskatningens Anvendelse. For det første vil Omvurderingen af et meget betydeligt Antal Ejendomme efter Udvalgsflertallets Mening derved undgaas, fordi det paa Forhaand er givet, at den Værdistigning, som paa Grund af Jernbanen er bleven tilført en Ejendom, ikke vil kunne naa 10 pCt. Men dernæst have vi ment, at det var hensigtsmæssigt, at der ved denne Lov, der jo i Praksis ubestrideligt vil komme til at bevæge sig paa et nyt Felt, gives en vis Margin, thi det kan undertiden blive vanskeligt at afgøre, om en Værdistigning andrager nogle Procent af Værdien eller ikke. — Naar vi have foreslaaet, at der i det hele taget skal fratrækkes 10 pCt., inden Afgiften bliver beregnet, altsaa at 10 pCt. skulle lades fri, er det ogsaa i nogen Grad motiveret ved den Betragtning, at det dog er sandsynligt, at der ved adskillige eller forskellige af de allerede nu drevne Jernbaner finder nogen Værdistigning Sted paa visse Ejendomme ved dem, og disse vil man jo ganske sikkert kunne beskatte ved en ny Lovgivning i Modsætning til en Lovgivning, der vil beskatte den Værdistigning, som allerede tidligere har fundet Sted. Men dette Forhold har jo ikke været drøftet paa Rigsdagen og har ikke været Genstand for Behandling i nogen Kommission, og det kan i det hele taget ikke komme ind under Jernbaneloven af 1908. Vi have altsaa ment, at vi ved dette Fradrag af 10 pCt. i nogen Maade have udjævnet den Ulighed, som derved kan opstaa i Forhold til en ved de bestaaende Anlæg eventuelt medført Værdistigning. At Flertallet samtidig har foreslaaet, at det i Lovforslagets § 5 indeholdte Fradrag af 3 Kr. i den aarlige Afgift for alle Ejendomme skal bortfalde, antager jeg, at det høje Tings